

משנה שלובה

המשניות הנלמדות השבוע (לפי הלוח היומי) עם רע"ב משולב

לע"נ מו"ח רבי יוסף מרדכי שלמה ב"ר יעקב. נלכ"ע י"ט תשרי תשפ"ו

זו – כג אלול, כלים פכ"ז מ"י – פכ"ט מ"א

כלים פרק כז, פרק 'הבגד'

י

שְׁלִשָּׁה עַל שְׁלִשָּׁה שְׁנֵי חֲלָק, טָהוֹר מִן הַמִּדְרָס, אֲבָל טָמֵא מִגַּע מִדְרָס. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, וְכִי בְּאַיִזָּה מִדְרָס נָגַע זֶה. אֵלָּא
אִם בֵּין נָגַע בּוֹ הַזֶּב, טָמֵא מִגַּע הַזֶּב:

שְׁלִשָּׁה עַל שְׁלִשָּׁה שְׁנֵי חֲלָק. בְּגָד שֵׁשׁ בּוֹ שְׁלִשָּׁה טַפְחִים עַל שְׁלִשָּׁה טַפְחִים שְׁנֵי טָמֵא בַּמִּדְרָס הַזֶּב, וְאַחֵר כִּךְ נִחַלַק וְאִין בְּאֶחָד מֵהֶן כְּדִי שְׁעוֹר טָמֵאת מִדְרָס, בְּהֵא
פְּלִיגִי תָנָא קָמָא וְרַבִּי יוֹסֵי, דְּתֵנָא קָמָא סָבַר טָמֵא מִגַּע מִדְרָס, וְרַבִּי יוֹסֵי סָבַר טָהוֹר לְגַמְרִי. אֲבָל בְּגָד שֶׁל שְׁלֹשׁ עַל שְׁלֹשׁ שְׁפָרֵשׁ מִבְּגָד גָּדוֹל שֶׁהִיא מִדְרָס, הַלֵּל
מוֹדִים שְׁבַשְׁעַת פְּרִישְׁתָּן מֵאֲבִיחָן מִקְבָּלוֹת טָמֵא מֵאֲבִיחָן. וְאִין הִלְכָה כְּרַבִּי יוֹסֵי:

יא

שְׁלִשָּׁה עַל שְׁלִשָּׁה, בְּאַשְׁפּוֹת – בְּרִיא וְצוֹרֵר מְלַח. צָרִיחַ וְזוֹכֵר מֵלַח. גְּרָסִינוּ. בְּגָד הַמְטִיל בְּאַשְׁפּוֹת בָּטֵל לִיה מִתּוֹרַת בְּגָד, אֵלָּא אִם כֵּן אֵית בִּיה
תְּרַמִּי, שִׁיחָא בְּרִיא וְחִזְקָה, וְרֵאוי לְצַר בּוֹ רַבַּע קָב מֵלַח.

בְּבֵית – אוֹ בְּרִיא אוֹ צוֹרֵר מְלַח. אֲבָל הַנִּמְצָא בְּבֵית, הוֹאִיל וְאִינָה מְשַׁלֶּכֶת בְּאַשְׁפָּה עֲדִין חָשׁוּב הוּא וְכַחַד גְּרִידָא סָגִי, אוֹ בְּרִיא אִף עַל פִּי שְׁאִינוּ
צוֹרֵר מְלַח, אוֹ צוֹרֵר מְלַח אִף עַל פִּי שְׁאִינוּ בְּרִיא.

כְּמָה מְלַח יֵהָא צוֹרֵר, רַבַּע. רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר, בְּדִקְקָה. לְעוֹלָם אִינוּ מְטַמָּא עַד שִׁיחָא צוֹרֵר רַבַּע מֵלַח דִּקְקָה. וְחֲכָמִים אָמְרִים, בְּגִסָּה.
אִינוּ מְטַמָּא עַד שִׁיחָא צוֹרֵר בְּגִסָּה. אֵלּוּ וְאֵלּוּ מִתְּבוּנִים לְהִקָּל. רַבִּי יְהוֹדָה סָבַר דִּקְקָה צָרִיחָה לְצַר בְּבִגְד בְּרִיא וְחִזְקָה טָפִי, מִפְּנֵי כְּבֵדָה, שֶׁהִיא כְּבֵדָה
יוֹתֵר מִן הַגִּסָּה, הַלֵּכָךְ מְשַׁעֵר עַד שֶׁתֵּהָא מְחַזְקָת בְּדִקְקָה, לְהִקָּל עָלֶיהָ שְׁלֵא תְטַמָּא. וְרַבָּנִן סָבְרִי גִסָּה צָרִיחָה בְּבִגְד יוֹתֵר בְּרִיא, מִפְּנֵי חֲדוּדָה וְקִרְוֹנְתִּיהָ בּוֹלְטִים,
הַלֵּכָךְ מְשַׁעֵרִים בְּגִסָּה לְטַמָּא, כְּדִי לְהִקָּל עַל הַבְּגָד הַמְחַזֵּיק מֵלַח דִּקְקָה שְׁלֵא יְטַמָּא.

רַבִּי שְׁמֵעוֹן אָמַר, שְׁוִים שְׁלִשָּׁה עַל שְׁלִשָּׁה בְּאַשְׁפּוֹת לְשִׁלֵּשׁ עַל שְׁלֵשׁ בְּבֵית. כֶּשֶׁם שֶׁשְׁלֵשׁ עַל שְׁלֵשׁ (אֲצִיעוֹת) בְּבֵית מְטַמָּאות טָמֵא
מֵת וְאִין מְטַמָּאות מִדְרָס, כִּךְ שְׁלִשָּׁה עַל שְׁלִשָּׁה (טַפְחִים) בְּאַשְׁפָּה מְטַמָּאות טָמֵא מֵת וְאִין מְטַמָּאות מִדְרָס, דְּבָטְלָה חֲשִׁיבוּתָן מֵאַחֵר שֶׁהַשְׁלִיכָה לְאַשְׁפָּה.
וְהִלְכָה כְּחֻקִּים בְּלָבָד:

יב

שְׁלִשָּׁה עַל שְׁלִשָּׁה שְׁנֵי חֲלָק וְלֹא נִחַלְקוּ הַקָּרְעִים ז' מִזוֹ, אִם נִתְּנוּ עַל הַכֶּסֶּא וּבִשְׂרוּ נֹגַע בְּכֶסֶּא אִם הִקְרַע כֵּל כִּךְ גָּדוֹל עַד שֶׁכְּשִׁמְשִׁימִים
הַבְּגָד עַל הַכֶּסֶּא וְיֵשֵׁב עָלָיו, בִּשְׂרוּ נֹגַע בְּכֶסֶּא, טָהוֹר דְּבָטֵל לִיה מִתּוֹרַת בְּגָד, וְאִם לֹא שְׁאִין הִקְרַע כֵּל כִּךְ שִׁיגַע בִּשְׂרוּ בְּכֶסֶּא, לֹא בָטֵל מִתּוֹרַת בְּגָד,
וְטָמֵא.

*

שְׁלִשׁ עַל שְׁלִשׁ שְׁנֵי חֲלָק מִמֶּנָּה חוּט אֶחָד, אוֹ שְׁנֵי חוּטִין מִתְּאִימִין, טָהוֹרָה.

שְׁנֵי חוּטִין מִמֶּנָּה. שְׁבִלָה מִמֶּנָּה. וְדִגְמָתוֹ 'מִהוּבָה שְׁטִלְיָה עַל גְּבִי בְּרִיאָה' דִּתְנִן לְעִיל בְּסוֹף פֶּרֶק שְׁלִשָּׁה תְּרִיסִין (פֶּרֶק כֹּד מִשְׁנָה יז). וְכִשְׁבִּלָה חוּט אֶחָד מִבְּגָד שְׁלֵשׁ
עַל שְׁלֵשׁ מְצַמְצָמוֹת, נִתְמַעֵט שְׁעוֹרוֹ וְטָהוֹר.

אוֹ שְׁנֵי חוּטִין מִתְּאִימִין. פֶּרֶשׁוֹ רַבּוּתִי, דְּמִתְאִימִין קָאִי נִמִּי אֶקְשֶׁר. וְהִכִּי קִתְּנִי, נִמְצָאוּ בֵּה שְׁנֵי קֶשְׁרִים מִתְאִימִין אוֹ שְׁנֵי חוּטִים מִתְאִימִין. מִשּׁוּם דָּאִם שְׁנֵי חוּטִים
קֶשְׁרִים זֶה אֶצֶל זֶה בְּבִגְד אֵין דָּרָךְ לְהִנְיָחָם, וְהִכִּי אִמְרִינוּ בְּגִמְרָא פֶּרֶק כָּלֵל גָּדוֹל [שְׁבֵת דָּף עז] אִי מִתְרַמִּי תְּרִי קֶטְרִי בְּהִדִּי הִדִּי שְׂרִי סֵד וְקֶטֶר סֵד. וְשְׁנֵי

חוטמים המתאימים, שדרך האריגה שהעבר נכנס לתוך השתי אין שני חוטמים נכנסים בסדר אחד אלא במקום שזה נכנס זה יוצא, וכששניהם שוין נחשב האחד כמי שאינו.

*

ש'לש על שלש שהשליכה באשפות, טהורה. החזירה לבית, טמאה דהא דהדר אחשבה. לעולם השלכתה מטהרתה, וחזרתה מטמאתה כלומר כי האי גונא מטמאה ומטהרת אפלו עשר פעמים ביום, חוץ משל ארגמן ושל זהורית טובה. מרגמן וזהורית טובה, חשיבי ולא מבטלה להו [מתורת בגד]. וזהורית טובה הוא המשי הצבוע כרמ"ז בלע"ז.

רבי אליעזר אומר, אף מטלית חדשה כיוצא בהן. דינה כדין ארגמן וזהורית טובה, ולא מבטלה לה אשפה מתורת בגד.

רבי שמעון אומר, כלן טהורין אם השליכו לאשפה, אפלו ארגמן וזהורית טובה, לא הזכרו ארגמן וזהורית טובה לסלק משאר בגדים אלא מפני השבת אבדה. דאם מצאם באשפה לא אמרין מדעת השליכם, ובעו הכרזה, דמפני חשיבותיהו לא מיאשי הבעלים. ושאר בגדים דלא חשיבי, אם מצאם באשפה לא בעו הכרזה. והלכה כתנא קמא:

*

פרק כח, פרק שלש על שלש, ובו י משניות

א

ש'לש על שלש שנתנה בכדור בגד של שלש אצבעות על שלש אצבעות שנתנה בתוך כדור, פלוט"א בלע"ז, או שעשאה כדור בפני עצמה שלקח הבגד ורכו על כמין כדור, כמו שעושים לתינוקות, ותפרו, טהורה שנתבטלה כשנתנה בכדור, וכל שכן כשעשאה כדור בפני עצמה שנתבטלה בתפירה.

אבל שלשה על שלשה שנתנו בכדור, טמא. הכל שלשה על שלשה. לא מבטלה בנתינתה לתוך הכדור, לפי שהיא שמורה שם. עשאו כדור בפני עצמו, טהור, מפני שהתפר ממעט. אבל אם עשאה כדור בפני עצמה, טהורה, לפי שהתפירה ממעטה, וטהורה ממדרס, אבל טמאה בכל שאר טמאות כדין כל שלשה על שלשה שנתמעט:

ב

פחות משלשה על שלשה שהתקינו לפוך בו את המרחץ לסתם נקבין שבמרחץ שלא יצא החם, לנער בו את הקדרה לאחור את הקדרה כדי לערות ממנה לתוך הקערה או לתוך התמחוי, לקנח בו את הרהים, בין מוכן בין שאינו מוכן, טמא, דברי רבי אליעזר.

רבי יהושע אומר, בין מן המוכן, בין שאינו מן המוכן, טהור.

רבי עקיבא אומר, מן המוכן, טמא. שאינו מן המוכן, טהור:

בין מן המוכן בין שאינו מן המוכן. בפרק במה מדליקין מוכיח, דבהניחו בקפסא כלי עלמא לא פליגי דטמא, דהא אחשביה. ובזרקו לאשפה כלי עלמא לא פליגי דטהור, דהא בטליה. כי פליגי היכא דתלה אותו במגוד, קוילי"א בלע"ז, או הניחו אחורי הדלת. רבי אליעזר סבר בין הניחו במגוד שנקרא כמון לגבי זרקו באשפה, בין הניחו אחורי הדלת שנקרא כאינו מוכן לגבי הניחו בקפסא, לעולם טמא כל זמן שלא זרקו באשפה.

ורבי יהושע סבר, לעולם טהור כל זמן שלא הניחו בקפסא. ורבי עקיבא סבר, דתלאו במגוד מוכן הוא והוי כאלו הניחו בקפסא וטמא, והניחו אחורי הדלת דהוי שלא מן המוכן, הרי הוא כאלו זרקו באשפה וטהור. והתם מסיק דהדר ביה רבי עקיבא לגבי רבי יהושע. והלכה כרבי יהושע:

ג

העושה אספולנית תחבשת שעושים מחלב ושענה וקמח ושמן וכיוצא בזה, וממרחים אותה על הבגד או על העור ונותנים על המכה, והיא נמאסת, ואין הבגד והעור ראויין עוד לשיבה ולא לתשיש אחר, בין בבגד בין בעור, טהורה. רבי יוסי אומר, על העור, טהור.

מלוגמא תחבשת עשויה מקמח ותאנים וכיוצא בהן, שאדם לועס ונותן על גב המכה. ופרוש מלוגמא, מלא לוגמא, בבגד, טהורה לפי שהבגד נמאס ומתבטל ותו לא חזי לתשיש, ובעור, טמאה. שאין המלוגמא מתדבקת על העור כמו על הבגד, ואין העור מתבטל בכך.

רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, אִם בִּבְגָד, טֵמְאָה, מִפְּנֵי שֶׁהִיא נִנְעֶרֶת. לֹא־חָרַשׁ שֶׁנִּתְּבָשָׁה מֵעַל הַבְּגָד הִיא נִנְעֶרֶת וְנִשְׁמָטֶת מֵאֲלִיָּה מֵעַל הַבְּגָד וְהוֹלֵךְ כָּל הַלְכָיוֹ. וְאִין הִלְכָה כְּרַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל:

ד

מִטְּפָחוֹת סְפָרִים, בֵּין מְצִירוֹת בֵּין שְׂאִינֵן מְצִירוֹת, טֵמְאוֹת, כְּדִבְרֵי בֵּית שְׁמַאי. בֵּית הַלֵּל אוֹמְרִים, מְצִירוֹת, טְהוֹרוֹת דְּצוּרָתָן מוֹכַחַת עֲלֵיהֶן שֶׁהֵן מִיָּחֲדִים לְסָפְרִים בְּלִבָּד וְאִין מִשְׁמָשִׁי אָדָם, וְכָל שְׂאִינֵן מִשְׁמָשִׁי אָדָם, טְהוֹר, וְשְׂאִינָם מְצִירוֹת מִיָּחֲדִים נִמִּי לִשְׂאֵר תְּשֻׁמִּישׁוֹן. הִלְכָה טֵמְאוֹת. וּבֵית שְׁמַאי דִּמְטַמְּאִין בֵּין מְצִירוֹת בֵּין שְׂאִינֵן מְצִירוֹת, מִשּׁוּם דְּמַחְשְׁבֵי מִטְּפָחוֹת סְפָרִים מִשְׁמָשִׁי אָדָם, שְׁעִשְׁוִין לְמִשְׁמַשׁ בָּהֶם תָּמִיד.

רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר, אֵלּוּ וְאֵלּוּ טְהוֹרוֹת. דְּכִיּוֹן שִׁיחֲדוֹן לְסָפְרִים תּוֹ לֹא הוּוּ מִשְׁמָשִׁי אָדָם. וְאִין הִלְכָה כְּרַבֵּן גַּמְלִיאֵל:

ה

כִּפָּה שֶׁהִיא טֵמְאָה מִדֶּרֶס, כִּפָּה. מִטְּפַחַת שֶׁבְּרָאשׁ הָאִשָּׁה. וְיֵשׁ לָהּ טֵמְאָה מִדֶּרֶס, שֶׁפְּעָמִים שֶׁהִיא יוֹשֶׁבֶת עָלֶיהָ, וְנִתְּנָה עַל הַסֶּפֶר אִם יָחַד אוֹתוֹ לְסֶפֶר וְכָרַךְ אוֹתוֹ עָלָיו, טְהוֹר מִן הַמִּדֶּרֶס, אֲבָל טֵמְאָה מִתּוֹ. טְהוֹר מִן הַמִּדֶּרֶס. אֲבָל טֵמְאָה שֶׁאֵר טֵמְאוֹת.

חֲמַת נָאֵד שֶׁל עוֹר שֶׁעָשְׂאָה שְׁטִיחַ עוֹר שְׁטוּחַ עַל הָאֶרֶץ לִישֵׁב עָלָיו, וְשְׁטִיחַ שֶׁעָשְׂאָה חֲמַת, וְחֲמַת וְשְׁטִיחַ תְּרוּיָהוּ טֵמְאִין מִדֶּרֶס, וְאֶפְלוֹ הִכִּי כִיּוֹן דְּשִׁנָּה מִזֶּה וְאֶפְלוֹ בְּלֹא שְׁנֵי מַעֲשֵׂה הוּוּ לִיָּה כִּכְלִי שֶׁנִּשְׁבֵּר וְטְהוֹר, אֲבָל מִקְבֵּל טֵמְאָה מִכָּאן וּלְהֵבָא.

*

חֲמַת שֶׁעָשְׂאָה תוֹרְמֵל כָּלִי עוֹר שֶׁהוֹעָה מִנִּיחַ כָּלִי לְתוֹכוֹ וְתוֹרְמֵל שֶׁעָשְׂאָה חֲמַת,

כֹּר שֶׁעָשְׂאָה סִדִּין וְסִדִּין שֶׁעָשְׂאָה כֹּר,

כֶּסֶת שֶׁעָשְׂאָה מִטְּפַחַת וּמִטְּפַחַת שֶׁעָשְׂאָה כֶּסֶת, טֵמְאָה. זֶה הַכֵּלָל, כָּל שֶׁשִּׁנָּהוּ לְשִׁמוֹ, טֵמְאָה. לְשֵׁם אַחֵר, טְהוֹר:

הִכִּי זִכְרִינוּ, כֶּסֶת שֶׁעָשְׂאָה מִטְּפַחַת וּמִטְּפַחַת שֶׁעָשְׂאָה כֶּסֶת טְהוֹר. וְלֹא גִרְסִין טֵמְאָה. וְכָר הִיא גִרְסַת רְבוּתִי. וְכָן מִצְאֵתִי בַּמִּשְׁנָה דְּזִקְנִית. וְהִכִּי מוֹכַח מִן הַתּוֹסֵפֶת. וְטֵעָמָה דְּכָלְהוּ טְהוֹר, כְּדִתְנֵן בְּסִמּוּךְ זֶה הַכֵּלָל לְשִׁמוֹ טֵמְאָה לְשֵׁם אַחֵר טְהוֹר, וּמִפְּרָשׁ בַּתּוֹסֵפֶת, לְשִׁמוֹ מִכְלִי כְּשׁוּט לְכָלִי כְּשׁוּט, כְּגוֹן מִשְׁטִיחַ לְמִטְּפַחַת אוֹ מִמִּטְּפַחַת לְשְׁטִיחַ, וְשִׁלָּא לְשִׁמוֹ מִכְלִי כְּשׁוּט לְכָלִי קִבּוּל וּמִכְלִי קִבּוּל לְכָלִי כְּשׁוּט, וּמִכְלִי קִבּוּל לְכָלִי קִבּוּל נִמִּי, הַכָּל שְׁנֵי שִׁלָּא לְשִׁמוֹ וְטְהוֹר. וְאִם כֵּן חֲמַת שֶׁעָשְׂאָה תוֹרְמֵל דְּשִׁנָּהוּ מִקְבּוּל לְקִבּוּל נִמִּי טְהוֹר, וְכָר שֶׁעָשְׂאָה סִדִּין וְסִדִּין שֶׁעָשְׂאָה כֹּר דְּהִנֵּי שְׁנֵי מִקְבּוּל לְכְּשׁוּט וּמִפְּשׁוּט לְקִבּוּל נִמִּי טְהוֹר.

וְאִי קִשְׂיָא, אִמָּאִי לֹא עֲרִבְיָהוּ וְתִנְיָהוּ חֲמַת שֶׁעָשְׂאָה שְׁטִיחַ וְשְׁטִיחַ שֶׁעָשְׂאָה חֲמַת בְּהִדִּי הֵנָּה, כִּיּוֹן דְּכָלְהוּ טְהוֹר הוּא. הָא לֹא קִשְׂיָא, מִשּׁוּם דְּקָא בְּעִי לְמַהְדֵּר וּלְמַתְנִי [חֲמַת] זִימְנָא אַחֲרֵיתִי כְּדִתְנִי חֲמַת שֶׁעָשְׂאָה תוֹרְמֵל וְהוּא צָרִיךְ לְמַתְנִי חֲמַת שֶׁעָשְׂאָה שְׁטִיחַ אוֹ תוֹרְמֵל, וְאִינוּ רוּצָה לְשִׁנּוֹת מִסְּדֵר הָאֲחֵרִים. וְכָר סְפָרִים גּוֹרְסִים טֵמְאָה, וְאִינוּ יוֹדְעֵי לִישֵׁב גִּרְסָא זִז מִבְּנִת:

ו

מְטִלִית שְׁטִלְיָה עַל הַקֶּפֶה, מִטְּמָאָה אֶחָד וּפּוֹסְלָת אֶחָד.

מְטִלִית. שֶׁהִיא טֵמְאָה מִדֶּרֶס, וְטֵלָאָה בְּקֶפֶה. וְקֶפֶה לֹא בֵּת מִדֶּרֶס הִיא, וּמִיָּהוּ כְּשִׁטְלָאָה בְּקֶפֶה נִטְמָאָה הַקֶּפֶה, לְפִי שְׁנִגְעָה בַּמְטִלִית הַטֵּמְאָה מִדֶּרֶס, וְהִרִי הִיא מִגַּע מִדֶּרֶס. וְהַמְטִלִית כְּשֶׁנִּגְמָרָה טִלְיָתָהּ פָּרַח מִנָּה טֵמְאָה מִדֶּרֶס, מִשּׁוּם דְּבִטְלָה לְגַבִּי קֶפֶה וְקֶפֶה לֹא חֲזִיא לְמִדֶּרֶס.

מִטְּמָאָה אֶחָד וּפּוֹסְלָת אֶחָד. כְּדִין כָּלִים שְׁנִגְעוּ בַּמִּדֶּרֶס וּפָרְשׁוּ, דִּתְנֵן בְּסוּף זְבִים הַנוֹגֵעַ בְּמִשְׁכַּב מִטְמָא שְׁנִים וּפּוֹסֵל אֶחָד, פָּרַשׁ מִטְמָא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד, דְּכָל זְמַן שֶׁהִכְלִי נֹגֵעַ בַּמִּדֶּרֶס חֲשִׁבִּין לִיָּה כָּאֵב הַטְּמָאָה לְעִנֵּן אֲכָלִים לְעִשּׂוֹת רֹאשׁוֹן וְשֵׁנִי בַּחֲלוֹן וְשִׁלְשִׁי בַּתְּרוּמָה, אֲבָל כְּשֶׁפָּרַשׁ הוּוּ לִיָּה כּוֹלֵד הַטְּמָאָה וְעוֹשֶׂה שְׁנֵי בַּחֲלוֹן וְשִׁלְשִׁי בַּתְּרוּמָה בְּלִבָּד, דְּהִינוּ מִטְמָא אֶחָד וּפּוֹסֵל אֶחָד.

הַפְּרִישָׁה מִן הַקֶּפֶה, הַקֶּפֶה מִטְמָא אֶחָד וּפּוֹסְלָת אֶחָד, וְהַמְטִלִית טְהוֹרָה.

הַפְּרִישָׁה. לְמִטְלִית מִן הַקֶּפֶה, הוּוּ לֵה הַקֶּפֶה וְלֵד הַטְּמָאָה כְּמוֹ שֶׁהִתְהַדָּה קֶדָם שֶׁהַפְּרִישָׁה, אֲבָל הַמְטִלִית טְהוֹרָה, דְּמַכִּיּוֹן שְׁטִלָּאָה בְּקֶפֶה נַעֲשִׂית כְּקֶפֶה וְהוּוּא לֵה כַּחֲתִיכַת דָּפִן שֶׁנִּטְלָה מִן הַקֶּפֶה דְּטְהוֹרָה הַחֲתִיכָה. וּמִיָּהוּ אִם אַחֵר פְּרִישָׁתָהּ מִן הַקֶּפֶה חֲשַׁב עָלֶיהָ לִישִׁיבָהּ, מִקְבֵּלִית טֵמְאָה מִכָּאן וּלְהֵבָא אִם יֵשׁ בָּהּ כְּשִׁעוֹר.

טִלְיָה עַל הַבְּגָד, מִטְמָא שְׁנִים וּפּוֹסְלָת אֶחָד. טִלְיָה עַל הַבְּגָד. לֹא נִתְבַּטְּלָה מִטְמָא מִדֶּרֶס, וּמִטְמָא הַבְּגָד שְׁנִים וּפּוֹסֵל אֶחָד כְּדִין כָּלִים הַנוֹגְעִים בַּמִּדֶּרֶס כָּל זְמַן שֶׁלֹּא פָּרְשׁוּ.

הפרישה מן הבגד, הבגד מטמא אחד ופוסל אחד, והמטלית מטמאה שנים ופוסלת אחד.

הפרישה מן הבגד. דין הבגד ככלים שנגעו ופרשו, מטמא אחד ופוסל אחד, והמטלית הרי היא כמו שהיתה, דלעולם לא נתבטלה, ומטמאה שנים ופוסלת אחד.

וכן הטולה על השק או על העור פטולה על הבגד ואינה מתבטלת, דברי רבי מאיר. רבי שמעון מטהר. קסבר בשק ובעור מתבטלת. הואיל ולא מינה.

רבי יוחנן אומר, על העור, טהור. על השק, טמא, מפני שהוא אריג. ורבי יוסי סבר, דבשק דאריג כמותה, אינה מתבטלת. אבל בעור, דלאו אריג הוא, מתבטלת. והלכה כרבי יוסי.

ז

שליש על שלש שאמרו דמטמא לעבן טמאת מת ושרץ ובלה, חוץ מן המלל מה שמשייר האורג בראש הבגד כשעור שתי אצבעות, והוא ענף של בגד, קרוי מלל. וכיון ששתי לבדו הוא ואין בו ערב, אין מצטרף לאריג. ורבנן מפרשים מלל, מה שמולל וקופל התופר מקום החתך, מפני החוטים שדרךן לצאת שלא יצאו ותתקלקל התפירה, דברי רבי שמעון. וחכמים אומרים, שלש על שלש מכוננת. והמלל בכלל.

טליה על הבגד מטלית שהיא טמאה מדרס ותפר אותה על הבגד באמצעו מרוח אחת ומשלה רוחות תלויה ואינה מחברת בבגד, אינו חבור ואין הבגד טמא מדרס. משתי רוחות זו כנגד זו כגון שהיא תפורה מזרח ומערב, ודרום וצפון אינה תפורה, או אפוא, חבור. הרי זה חבור והבגד טמא מדרס.

עשאו כמין גאס שתפורה מזרח ודרום, או מערב וצפון, רבי יעקבא מטמא, וחכמים מטהרין. אמר רבי יהודה, במה דברים אמורים דלא הוי חבור אלא בשתי רוחות זו כנגד זו, בטלית שאינה דרך מלבוש אלא שפוכה עליו בלבד. אבל בחלוקה, מלמעלה, חבור. ומלמטן, אינו חבור:

ככל חלוקה. שלובשים אותו, לעולם הוי חבור, אלא אם כן תפורה השפה העליונה. והלכה כחכמים:

ח

בגדי עניים, אף על פי שאין בהם שלש על שלש, נגדי עניים. שהם עשויים מחתיכות חתיכות קטנות ואין בכלן חתיכה אחת שיהיה בה שלש על שלש, הרי אלו טמאין מדרס. הואיל ויש בכל הבגד בכללו שלשה טפחים על שלשה טפחים או יותר, הרי הבגד פלו טמא מדרס.

טלית שהתחיל בה לקרעה, כיון שנקרע רבה, אינו חבור. ואם נטמא הקצה האחד לא נטמא הקצה האחר.

העבים והרפים, הבגדים העבים והנפים ביותר, כגון הלבדין והמגוסין. והרפים ודקין ביותר, כגון השיראין והפריקין, אין בהם משום שלש על שלש. ואין טמאין טמא מת ולא שאר טמאות עד שיהיה בהן שלשה טפחים או יותר, משום דשלש על שלש מהן לא חזי למיד:

ט

כסת הסבלין הנושאים משאות על כתפן או על ראשן יש להן כסת קטן בראשן או בכתפן שלא יזיק להן המשאוי, ופעמים יושבים עליו, טמאה מדרס.

משמרת של יין, אין בה משום מושב. שאין יושבים עליה מפני השמרים.

סבכה של זקנה, טמאה משום מושב. לפי מאי דתנן לעיל בפרק שלשה תריסין דסבכה של זקנה טמאה טמא מת דמשמע אבל לא משום מושב, צריך לפרש דשני מיני סבכות יש לזקנה, אחת שאינה ראויה לישב עליה והיא טמאה טמא מת, וסבכה אחרת שפעמים יושבת עליה, ובה תנן הכא שהיא מטמאה משום מושב.

חלוק של יוצאת החוץ תרגום זונה נפקת ברא העשוי בסבכה שיש בה חלונות חלונות מעשה רשת ובשרה נראה לחוץ, טהור.

העושה בגד מן החרס מן הרשת. ובשרו נראה, לפיכך טהור. ומזוטו יש בתחתית הרשת מעט אריג עשוי כבגד, וקרוי זוטו של רשת, טמא. רבי אליעזר בן יעקב אומר, אף העושה בגד מן החרס וכפלו שפלו את הרשת ותפרה ואין בשרו נראה מתוכה, טמא. דחשיב בגד. ואין הלכה כרבי אליעזר בן יעקב:

י

סִבְכָּה שֶׁהִתְחִיל בָּהּ מִפִּיָּה, טְהוּרָה, עַד שִׁיגְמַר אֶת קוֹרְקוּרָתָהּ שׁוּלִים וְתַחֲתִית, כְּמוֹ קִרְקוּרֹת הַכְּלִים. הִתְחִיל בָּהּ מִקוֹרְקוּרָתָהּ, טְהוּרָה, עַד שִׁיגְמַר אֶת פִּיָּה. שָׁפְתָה הַעֲלִינָה. שְׁאִינָה יוֹרֶדֶת לְטִמְאָה עַד שִׁיגְמַר אֶת כָּל מְלֹאכֶתָה.

שְׂבִיס שְׁלָה, טִמְאָה בְּפָנֶי עֲצָמוֹ. שְׂבִיס שְׁלָה. מִלְשׁוֹן הַשְּׂבִיסִים וְהַשְּׂהֲרוֹנִים. צִיזֵר שְׁעוֹשִׂים עַל הַסִּבְכָּה לְנוֹי, עוֹמֵד עַל מִצְחָהּ וּמְקִיף מֵאֲזֵן לְאֲזֵן. וּבְפָנֶי עֲצָמוֹ נִמִּי חֲשִׁיב, שֶׁהוּא עֹשֵׂי לְהִסְרִיז מִשֵּׁם וְלִתֵּת אוֹתוֹ בְּסִבְכָּה אַחֲרָת.

הַחוּטִין שְׁלָה שֶׁבֵּהן קוֹשְׁרִים הַסִּבְכָּה עַל הָרֹאשׁ, טִמְאֵין מִשׁוּם חֲבוּר. שְׂאֵם נְטִמַּת הַסִּבְכָּה - נְטִמָּא הַחוּטִים עִמָּה, דְּאֵלוּ הַחוּטִים בְּלֹא סִבְכָּה לֹא הִיוּ מְקַבְּלִים טִמְאָה.

סִבְכָּה שֶׁנִּקְרָעָה, אִם אֵינָה מְקַבֶּלֶת אֶת רֹב הַשְּׁעָר שֶׁל הָרֹאשׁ, טְהוּרָה:

*

פרק כט, פרק נומי הסדין, ובו ח משניות

א

נוֹמִי הַסִּדִּין נִימִין הַיִּצְאִים מִן הַסִּדִּין, וְהֵן חוּטִים שְׂרָגִלִים לְצֹאת מִן הָאָרֶץ בֵּין מִן הַצְּדִידִים בֵּין מִלְמַעְלָה בֵּין מִלְמַטָּה. אִם נָגַע שְׂרָץ בְּנִימִין, נְטִמָּא הַסִּדִּין. וְהוּא שִׁיגַע בְּתוֹךְ הַשְּׁעוּר הַמִּפְרָשׁ בְּמַתְנִיתִין. וְכֵן אִם נָגַע שְׂרָץ בְּסִדִּין, נְטִמָּא הַנִּימִין עַד מְקוֹם הַשְּׁעוּר הַמִּפְרָשׁ. וּמִשָּׁם וְלַחוּץ טְהוּרִים, שְׂאִין הַנִּימִין חֲבוּר לְכָל בְּגָד אֲלֹא עַד מְקוֹם הַשְּׁעוּר הַמִּפְרָשׁ בֵּהֶן.

וְהַסּוּדָרִין, וְהַטְּרִטִין כְּמִין כּוֹבְעִים, וְהַפְּלִיזִין שֶׁל רֹאשׁ, פְּלִיזִין. סִדִּין שֶׁמִּתְעַטֵּף בּוֹ כָּלוּ (רֹאה תוֹי"ט), שֵׁשׁ אֲצִבְעוֹת.

שֶׁל אֶפְקָרְסִין כְּמוֹ אֶפְקָרְסוֹתוֹ אֵינָה מִעֲכָבֶת דְּפָרָק וְאֵלוּ מַגְלָחִים [מוֹעֵד קֹטָן כְּבִי]. וְהוּא לְבוּשׁ הַתַּחְתּוֹן וּפְתוּחַ מִכְתָּפָיו וּכְשֶׁלּוּבָשׁוֹ קוֹשְׁרוֹ, עֵשֶׂר.

נִימִי סָגוּס בְּגָד שֶׁל צֶמֶר עַב וְכָלוּ צִיצִית, וְקוֹרִים לוֹ בְּעֶרְבֵי אֲבוּרָנוֹס, וְהַרְדִּיד צַעִיף דֶּק שֶׁהָאִשָּׁה מְכַסֶּה בּוֹ רֹאשָׁהּ. וְתַכְסֵּס בְּצַעִיף, תַּרְגוּם יְרוּשְׁלָמִי רִידָא, וְהַחֲלוּק, וְהַטְּלִית, שֵׁשׁ אֲצִבְעוֹת.

נִימִי כֶּפֶה שֶׁל זִקְנָה, וְהַגּוֹמְדִין שֶׁל עֶרְבִיין בְּגָד שֶׁהוּא אִמָּה עַל אִמָּה, וּמְכַסִּין הָעֶרְבִים חֲטָמָן וְפִיקָם בְּזִמְן הַקָּר. וּפְרוּשׁ גָּמַד אִמָּה, כְּדֹכְתִּיב (שׁוֹפְטִים ג) וְלֹה שְׁנֵי פִיּוֹת גָּמַד אֶרְפָּה, וְהַקְּלָקִין אֶרֶץ שֶׁל שַׁעַר וְשֵׁשׁ לוֹ נִימִין, וְהַפְּנִדָּא יֵשׁ מִפְּרָשִׁים אֲזוּר חִלּוּל וְרַחֲב. וְיֵשׁ מִפְּרָשִׁים הַבְּגָד הַתַּחְתּוֹן שְׁנוֹתָנִים עַל הַבָּשָׂר לְשֹׁמֵר שְׂאֵר הַבְּגָדִים שֶׁלֹּא יִטְנָפוּ בְּזַעֲה,

וְהַמְעַפֶּרֶת תַּרְגוּם וְיִתְחַפֵּשׂ בְּאֶפֶר (מַלְכִים א כ) וְאֶשְׁתִּי בְּמַעֲפָרָא. סוּדָר שֶׁמִּתְעַטֵּפִים בּוֹ הָרֹאשׁ, וְהַפְּרָגוֹד מִסָּר שְׁתוּלִין עַל פִּתְחֵי הַמַּלְכִים, נִימִיָּהּ כָּל שֶׁהֵן. בֵּין רֹב בֵּין מַעֲט הֵן חֲבוּר. וְכִלְהוּ אַחֲרֵינִי שֶׁשְּׁעוּרָן מִפְּרָשׁ, כְּשַׁעוּר הֵן חֲבוּר, מִה שִׁיתֵּר מְכַשְׁעוּר לֹא הֵן חֲבוּר, לֹא לְטִמְאָה וְלֹא לְהִזָּאָה:

ניתן להשיג את הגליון במאגר העלונים הממוחשב של 'דרשו', 'לדעת עלונים', וכן במייל -

05276-00532 או בטל" 2711526@GMAIL.COM

הארות הערות ותיקוני טעויות יתקבלו בברכה

כמו"כ ניתן להשיג את הגליון 'חומש רש"י משולב'

כל הזכויות שמורות. ©